

1 Care sunt drepturile reale ar putea lua naștere în urma unei succesiuni în temeiul legii statului membru?

Se transmite pentru cauză de moarte drepturile reale ale persoanei decedate, cum ar fi dreptul de proprietate, servituțile (împreună cu dreptul de proprietate aferent), drepturile de garanție (ipoteca, împreună cu creanța garantată); în schimb, uzufructul se stinge la decesul uzufructuarului [articolul 513 alineatul (1) din Codul civil].

Succesiunea poate duce la **constituirea** de noi drepturi reale, fie ca urmare a voinței persoanei decedate (legatul care are ca obiect un drept de uzufruct, de folosință sau de abitație; constituirea unei servituți), fie prin lege (uzufructul legal conferit de lege soțului supraviețuitor în cazul succesiunii testamentare sau *ab intestat*).

2 Sunt aceste drepturi înscrise într-un registru al drepturilor de proprietate asupra bunurilor imobile sau mobile și, în caz afirmativ, înscrierea este obligatorie? În ce registru (registre) sunt înscrise și care sunt cerințele și procedura de înscriere?

Înregistrarea nu are efect constitutiv, adică legea nu impune înregistrarea ca o condiție a dobândirii dreptului (cu excepția ipotecii). Cu toate acestea, protecția acordată de registrul funciar persoanei care își înscrie dreptul face ca, în practică, titularul să solicite înregistrarea.

Sunt titluri succesoriale: testamentul, contractul privind succesiunea, declarația succesorilor *ab intestat* și certificatul european de moștenitor (articolul 14 din Legea privind creditele ipotecare). Cu toate acestea, ca regulă generală, faptul că acest titlu atribuie calitatea de moștenitor sau de legatar nu permite schimbarea imediată a titularului drepturilor care au fost înregistrate pe numele defunctului. Atribuirea drepturilor asupra unui anumit bun din masa succesorală impune atribuirea acestuia, prin împărțire, care poate fi cerută de către moștenitori (la notar, pentru a le permite să se înscrie) sau, în cazul în care nu există un acord între aceștia, prin intermediul unei proceduri judiciare.

Atât timp cât nu se face partajul, moștenitorul poate doar solicita înscrierea în registru a dreptului la care ar urma să aibă parte în urma împărțirii bunurilor înregistrate, pentru ca acest lucru să fie făcut public în raport cu terții.

Legea îi atribuie legatarului unui bun specific proprietatea bunului primit din momentul decesului (articolul 882 din Codul civil), însă nu are dreptul să intre singur în posesia bunului (articolul 885 din Codul civil), cu excepția cazului în care defunctul l-a autorizat să facă acest lucru. Legea îi conferă legatarului dreptul de a solicita moștenitorilor predarea bunului și actul autentic notarial de predare poate fi înregistrat. În cazul opoziției din partea moștenitorilor, legatarul va trebui să își solicite dreptul pe cale judiciară.

Există excepții de la necesitatea de a efectua partajul: în cazul în care testatorul a făcut partajul într-un act încheiat între vii sau în cadrul unui act de ultimă dorință ori în cazul în care există un singur moștenitor.

În vederea înregistrării trebuie să se prezinte declarația aferentă autorităților fiscale în scopul stabilirii impozitelor care rezultă din transmiterea bunurilor în cadrul succesiunii.

3 Care sunt efectele înscrierii drepturilor reale?

Înregistrarea are ca efect faptul că moștenitorul este prezumat a fi un posesor legitim și are dreptul să beneficieze de același nivel de protecție ca și cedentul față de orice terț care nu a cerut înscrierea drepturilor sale.

4 Există norme și proceduri specifice pentru adaptarea unui drept real invocat de o persoană în temeiul legii aplicabile succesiunii pentru situația în care în legea statului membru care se invocă nu se prevede acest drept?

Articolul 61 din Legea nr. 29/2015 privind cooperarea judiciară internațională prevede:

„1. În cazul în care hotărârea sau actul oficial străin prevede măsuri sau include drepturi care nu există în legislația spaniolă, operatorul de registru le adaptează la o măsură sau la un drept care este prevăzut sau cunoscut în sistemul juridic spaniol, care are efecte echivalente și care urmărește un scop și interese similare, pe cât posibil; o astfel de adaptare nu are alte efecte în afara celor prevăzute de legislația statului de origine. Înaintea înscrierii, operatorul de registru îi notifică titularului dreptului sau măsurii în cauză adaptarea pe care o va efectua.

2. Orice persoană vizată poate contesta adaptarea în mod direct în instanță.”

Ultima actualizare: 16/10/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.